

τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς καὶ φέρει τὴν εὐλογίαὶν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ.

Λοιπὸν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅσοι ἐμπνέσθε ἐνδομύχως ὑπὲρ ἐμοῦ, ρίψατε εἰς τὸ λευκὸν τὰς ψήφους σας· ὅσοι δὲ πεισθῆτε νὰ τὰς ρίψετε εἰς τὸ μέλαν, μὴ τοῦλάχιστον, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ ψήφισατε ὑπὲρ τινος—ὡς συνέβη δυστυχῶς πολλάκις μέχρι τοῦδε—ἐξ ἐκείνων, οἵτινες, παρυσιασθέντες, διὰ τῆς βουλευτικῆς ἐπιτυχίας των καὶ οὗτοι, ὡς **μόστρα** τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Γορτυνίας, οὐχὶ μόνον ἔνεκα τῆς ποιότητός των, δὲν ὕψωσαν τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν κατεδίδικασαν διὰ τῆς διαγωγῆς των εἰς τὸν γενικὸν ψιθυρισμὸν, καὶ οὕτω οἶονεῖ ἔδωκαν τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς αὐθάδεις νὰ τὴν χαρακτηρίσωσιν ὡς μὴ ἐννοοῦσαν τὰς ἐλευθερίας καὶ κύπτουσαν εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν.

Ναί, καὶ ἂς μὴ σᾶς πικράνουν οἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἀπὸ βαθείας ὀδύνης διαφυγόντες λόγοι μου, διότι, ἐκτὸς ὅτι εἰμαι ἀδελφός σας, τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις μόλις ἀπαλλαγέντα τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ τὸν εἶχε ρίψει κατὰ τὸ 1874, διὰ μέσου τοῦ τότε κληθέντος **ὑπουργείου τῶν στηλιτῶν** ἢ πλεκτάνῃ τῆς προδοτικῆς **σχολῆς τῶν ἐπιτηδείων**, σεῖς, καταφυγόντα μετ' ὀλίγον εἰς τὰ αὐτόσε ἀπόρθητα βουνά μας, ἀντὶ νὰ τὸν δεχθῆτε καὶ τὸν ἐνισχύσητε, τὸν ἡναγκάσατε, ἀπελπισθέντα, νὰ καταφύγῃ, ὅπου ἄλλοτε καὶ ὁ καταδιωχθεὶς ἐπίσης παρ' ὑμῶν πάππος του γέρω Κολοκοτρώνης, εἰς Ζάκυνθον.

Ἐκτὸς, λέγω, ὅτι εἰμαι ἀδελφός σας καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ παραπονῶμαι εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν μου οἰκογένειαν, ἀνῆκω συγχρόνως εἰς τοὺς ἀδιαφοροῦντας δι' ἑαυτοὺς **ἐργάτας τοῦ λαοῦ** καὶ λέγω καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ ἀτρόμητος Γορτυνία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ ὁ Ἰμπερατῆς κατὰ τὸ 1821, συμπαρasyρθεῖσα σήμερον πολλάκις καὶ ψηφίσασα βουλευτὰς μεταξὺ τῶν ἀξίων καὶ ἀνθρωπίνους, ἔκαμε τὴν κοινωνίαν νὰ διστάσῃ διὰ τὴν φημιζομένην υπερφάνειάν της καὶ ν' ἀπιδάσῃ τότε διὰ τὰ γεγόμενα. Ἄν δ' ἐξετάσητε καὶ σεῖς μετὰ ψυχραιμίας τοὺς λόγους μου, θὰ τὸ ὁμολογήσητε, ὡς τὸ ὁμολογεῖ ἐκάστοτε, δὲν ἀμφιβάλλω, ἡ ὀρθὴ κρίσις καὶ ἡ συνειδήσις σας.

Μὴ σᾶς πικράνουν λοιπὸν οἱ λόγοι μου, ἐπαναλαμβάνω, διότι θ' ἀδικήσητε καὶ τὴν νοημοσύνην σας καὶ ἐμὲ τὸν ἀγαπῶντα πολὺ, πάρα πολὺ, ὑμᾶς συνεπαρχιώτην σας.

Ἄλλ' ἐὰν αἰφνης σᾶς πικράνουν, τότε καταψηφίσατέ με, διώξατέ με ἐκ νέου ἐπὶ τέλους, ὡς πράττετε πάντοτε εἰς ἐμὲ, διότι ἐγὼ, ἀτενίζων ἀείποτε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μου καὶ οὐχὶ εἰς ἐπιτυχίας διὰ κολακειῶν, ροσφετιῶν, ψευδυποσχέσεων καὶ ποταποτήτων, εἰμαι ἀδιόρθωτος, δὲν μεταβάλλομαι, οὐδὲ ταράσσομαι ἀπὸ ἀποτυχίας, φυλακᾶς, ἐξορίας, στερήσεις, καὶ θὰ ἐξακολουθήσω, ὅσας εὐρίσκω εὐκαιρίαν νὰ ἐκρηγνῶ τὸ βεζούδιον τοῦ πόνου, ὅπερ καίει τὸ στήθος μου, διὰ τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος καὶ νὰ φωνάζω δυνατὰ : Ἔως πότε θὰ εἴμεθα οἱ δολοφόνοι τῆς ἀτυχοῦς σήμερον !

Ναί ! καταψηφίσατέ με· προτιμῶ τούτο, ἀντὶ ν' ἀκολουθήσω τὴν πονηρὰν ὁδὸν τοῦ συρμοῦ, ἀλλὰ πρὸς παρηγορίαν μου, διὰ τὴν διηνεκῇ ἐναντίον μου καταφορὰν σας, ψηφίσατε τοῦλάχιστον ἱκανὸν, μνησμένον, ἀξίζοντα τὸν κόπον, καὶ οὐχὶ ἐπαναλέγω ἀνθρωπόσχημόν τι ἀθυρμάτιον, μουγκρίζον μόνον καὶ ἡ ὄχι ἀναλόγως τῆς ὠθήσεως· διότι οὐδεὶς ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τέλους τὴν χθὲς Γορτυνίαν τῶν Τιτάνων, οἵτινες ἔκαμον κατὰ τὸ 1821 τοὺς ἐχθροὺς νὰ λέγωσι ὁμνῶντες «μὰ τὸ **Καρυτινὸ ντουφέκι**», τὴν Καρύταιναν,

λέγω, τῶν γιγάντων ἴτε, **ἀρματωλῶν, προὔχόντων καὶ ἀρχιερέων** νὰ καταστήσῃ σήμερον Γορτυνίαν τῶν ἐρπετῶν, ὅπως κατέστησεν ἡ κατὰ τὰς χθὲς ἐνδόξους Ἀθήνας, σήμερον Ἀθήνας τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς προδοσίας.

Ἀκοῦσι ταῦτα, καὶ ἂς θεωρηθῶσι μάλιστα καὶ ὡς ἐκλογικὴ μου ἐνέργεια, διότι, μὰ τὴν ἀρπαγείσαν δολίως παρὰ τῶν Ἀγγλῶν Κύπρον μας, ἐπὶ τέλους δὲν ἀξίζει καὶ πλειότερος κόπος ἢ ἐργασία, ὅπως θηρεύσῃ τις εἰσοδὸν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ σήμερον, ὅτε, ἐνὼ καὶ αὐταὶ αἱ σμαρίδες ὑπερετιμήθησαν, τούτου ἡ ἀξία ὑπετιμήθη τόσον—τοῦ κοινοβουλίου, λέγω, παρ' οὗ καὶ **μόνον δυστυχῶς**, ἅμα τῇ συναισθησὶ τῶν μελῶν, δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἡ διόρθωσις, διότι μόνον ἐννοοῦσα Βουλὴ σώζει, ὅπως Βουλὴ ἀνοηταίνουσα, ὁδηγεῖ, ὡς τὸ βλέπετε, εἰς ἐγκλήματα, κλονισμοὺς καὶ ἀποσύνθεσιν.

Ναί, ἀκοῦσι ταῦτα. Ὅθεν περαίνων ἀναμένω ἢ τὴν ἐπιτυχίαν μου, ὅπως εὑρεθῶ εἰς θέσιν, εἰσερχόμενος εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ ζητήσω, ὡς ἔγραψα καὶ κατὰ τὸ 1869, συμφώνως μὲ τὰς συνθήκας τοῦ πολιτεύματος, τὰ δύο **σωσέδια** τοῦ ἔθνους, ἥτοι

Πρῶτον **ἀπολογισμὸν** (Ἀρ. 60 τοῦ συντάγματος) — ὃν ὑπεκφεύγουσιν αἱ Κυβερνήσεις διὰ λόγους εὐνοήτους—ἀπολογισμὸν, λέγω, διὰ νὰ γνωρίσωμεν, ἀποῦ ὁ προϋπολογισμὸς κατ' ἔτος κανονίζει τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα καὶ μὲτὰ μὲτὰ μὲτὰ μάλιστα, ποῦ ἐδαπανήθησαν τόσα ἑκατομμύρια πλέον τῶν ὀρισθέντων, ἅτινα ἐπροκάλεσαν τὰ γνωστὰ τοκογλυφικὰ δάνεια καὶ τοὺς υπερόγκους σήμερον ἐξ ἀνάγκης τεθέντας φόρους διὰ τὸ ἰσοζύγιον.

Δεύτερον τὴν **ἰσοδιότητα** τῶν ὑπαλλήλων, μετὰ νόμου αὐστηροτάτου περὶ προσόντων, ὅπερ ἀποκρούουσιν οἱ βουλευταὶ ἐκ συμφέροντος, θέλοντες νὰ ἐπηρεάζωσι καὶ πιέζωσι τὰς ἐπαρχίας των, καὶ μὴ ἐννοοῦντες, ὅτι τούτο εἶνε μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς διοικητικῆς (ἐνεκα τῆς ἐν γένει ἐπεμβάσεώς των) παραλυσίας, ἔτι δὲ, τὸ χεῖρον, ἡ πρωτοῦργος καὶ ἀρχικὴ πηγὴ, ὅλων σχεδὸν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Ἀναμένω, λέγω, ἢ τὴν **ἐπιτυχίαν** μου, ὅπως ἐργασθῶ λυσιτελέστερον, ἢ τὴν **ἀποτυχίαν** μου, ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὰς μελέτας μου καὶ τὴν ἡσυχίαν μου μὲ ἀναπαυμένην συνείδησιν ὅτι ἐφρόντισα, σᾶς εὐχομαι νὰ εὐδαιμονήσητε, καί, ἐὰν δὲν ἐδίσταζον μὴ καὶ φανῇ παράξενον εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντάς με, ἤθελον προσθέσει παρὰ τῇ ἀπὸ καρδίας εὐχῇ μου τὴν ἀλήθειαν, ὅτι μ' ὄλην τὴν ἀπόκρουσιν, ἣν ἀπαντῶ παρ' ὑμῶν πάντοτε, σᾶς ἀγαπῶ καὶ σᾶς λυποῦμαι τόσον, ὅσον καὶ τὴν ἀτυχῇ πατρίδα, ἥτις κατέστε **πρότυπον**.

Καὶ πάλιν σᾶς ἀσπάζομαι.

**Θ. Γ. Κολοκοτρώνης.**

## ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ θετικωτάτας ἐκ Σοφίας εἰδήσεις καὶ πάλιν δεινοῦται ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Ἡγεμονίας. Ὁ ἑκτακτος αὐτόθι ἀπεσταλμένος τοῦ Τσάρου, πρέσβυς ἐν Βρασιλίᾳ Ἴονιν, βαρέως φέρων τὴν ἀποτυχίαν ἐν ταῖς ζητήμασι τῆς παραμονῆς τῶν Ρώσων στρατηγῶν ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ὑπουργείῳ, καὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς συμβάσεως τῆς τετραμεροῦς συνδιασκέψεως, περὶ συνενώσεως τῶν Αὐστρο-ουγγρικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν Τουρκικῶν διὰ Σερβίας καὶ Βουλ-

γάριας, εὐθὺς μετ' αὐτὴν ἠγόρασε ἀφ' ἐνὸς μέρους τοῦ τύπου, ὅπερ ἤρχισε γράφων σφοδρότατα ἐναντίον Ἑπουργείου καὶ Ἑγεμονίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ προσεκάλει δημοσίας συναθροίσεις, ὅπως ὁ λαὸς τοῦ ρουβλίου ἐκφράσῃ τὴν λύπην αὐτοῦ διὰ τὰ γενόμενα, καὶ τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ τῷ ἀπελευθερωτῇ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ τῶν ἐπαρχιῶν προύχοντες εἰδοποίησαν τὸν πρωθυπουργὸν Τσαγκώφ, ὅτι πράκτορες ξενικοὶ παραιοῦσι τὸν λαὸν εἰς τ' ἀνωτέρω, καὶ ἐζήτησαν ὁδηγίας περὶ τοῦ πρακτείου, οὗτος δ' εὐθὺς ἀπήντησεν, ὅτι κατὰ τὸ πολίτευμα τῆς χώρας οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ συνέρχωνται δημοσίως, ἐὰν δὲ θελήσωσι νὰ προβῶσιν εἰς τοιοῦτό τι, νὰ μὴ λησμονήσωσι νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν πρὸς τὸ καθεστὼς πολίτευμα τῆς χώρας, πρὸς τὸν Ἑγεμόνα καὶ τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καθ' ἃ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ἡ διὰ ρουβλίου καλλιέργεια φέρει ἄλλους καρπούς, διότι αἱ τελευταίως γενόμεναι συναθροίσεις, ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, συνεμορφώθησαν τῷ προγράμματι καὶ ἐγένοντο ὄργανα τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς προστατίδος δυνάμεως.

Νὰ ᾔνε τάχα ἀναγνώστης τῶν περιέργων ὅσα ὑπὸ τὸ ὄνομα « Τὸ Μὴ Χάνεσαι παντοῦ » συνάγομεν ἐν τῇ ἐφημερίδι μας, ὁ λωποδύτης ἐκεῖνος, ὅστις χθὲς εἰς Πειραιᾶ, ἀρπάσας 2 λίρας ἐνὸς Μαυροβουνίου, ἐτράπη ὁρμαίως εἰς φυγὴν, φωνάζων ὁ ἴδιος « Πιάστε τον! πιάστε τον! »; Διότι ἐξετέλεσεν κατὰ γράμμα ὁ κατεργάρης μίαν ἐκ τῶν προδημοσιευθεισῶν ἡμετέρων περιεργότητων καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον « Πιάστε τον. » Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι κακὴν ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ ἀποδώσῃ ἐνίοτε ἀπαθανατιζομένη ἐν τῷ τύπῳ ἡ κατεργαρία!

Ὁ φυγόδικος Π. Μπανάκος κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ προσήλθε τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικῶν συνελήφθησαν δὲ ἐν Ναυπάκτῳ οἱ φυγόπονοι Γ. Καρακατσούλας, Χ. Καρακατσούλας, Γ. Κυριαζῆς, Δ. Ρήγας, Ἀθαν. Πάτσικας, Μαρία Δ. Στράτου καὶ Α. Πραντζᾶς. Πῶς σᾶς φαίνεται αὕτη ἡ Μαρία μεταξύ τῶσων Μαρίων;

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τρέχοντος μηνὸς ἐν Ἀγουλινίτῃ ὁ Π. Δ. Γιαννόπουλος ἐπυροβόλησε ἀνεπιτυχῶς διὰ πιστολίου τὸν Γ. Ἡλιοπούλου, διότι οὗτος μετὰ τοῦ Γ. Χαριτοπούλου ἐθεντο ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τοῦ Α. Κάσουρη χάριν παιδιᾶς θύραν τινὰ καὶ φράζοντες αὐτό, κατῴρουν νὰ καταπίπτωσιν οἱ ἐνταῦθεν διερχόμενοι. Καταπεσὼν δὲ καὶ ὁ εἰρημένος Γιαννόπουλος καὶ ἐρεθισθεὶς ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἡλιοπούλου.

Ἐκ Βώλου ἐτληγράφης πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν Ἑφημερίδα ὁ κ. Ὁρέστης Τανταρίας διαψεύδων ὅτι ἐν τῷ « Μὴ Χάνεσαι » ἐδημοσιεύθη περὶ αὐτοῦ ὡς ἀφαιρέσαντος παρὰ τῆς κυρίας Βεδράκη ἐν Ρουμουνίᾳ 50,000 φρ. καὶ καταζητουμένου νῦν ὑπὸ τῆς ρουμουνικῆς ἀστυνομίας. Παρακαλεῖ δὲ ἡμᾶς νὰ γνωστοποιήσωμεν τὸν γράψαντα. Εἰς τὴν παράκλησιν ταύτην ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ ἐν τῷ « Μὴ Χάνεσαι » δημοσιευθεῖσα εἰδησις εἶνε ἐπίσημος, ἐξ ἐκείνων δηλαδὴ ἃς ἐνίοτε λαμβάνομεν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Σημειοῦμεν δὲ καὶ τοῦτο: ὅτι ἐν τῷ διαφύρῳ ἐκείνῳ ὁ διαπράξας τὴν κλοπὴν ὠνομάζετο Ὁρέστης Ζουτόρκας ἢ Τουτάρκας ἐξ Ἰθάκης· ἐνῷ ὁ τηλεγραφῶν ὑπογράφεται Ὁρέστης Τανταρίας ἐκ Βώλου. Ἄν λοιπὸν ὁ Τανταρίας ἐπιμένῃ ὅτι

εἶνε Ζουτόρκας, τότε δὲν ἔχει πρὸς ἱκανοποίησιν νὰ ἀναφερῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν καὶ δι' αὐτοῦ πάλιν εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβείαν μας καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ρουμουνικὴν ἀστυνομίαν.

Ἐκτὸς τοῦ κ. Ὁριγώνη, τοῦ ψευτοπληγωθέντος κατὰ τὴν χθεσινὴν συμπλοκὴν τῆς ἐσπέρας, ἐκτυπήθη καπνοπώλης τις κατὰ τὸν μῆρον, καὶ ἕτερος πολίτης κατὰ τὴν κεφαλὴν.

Ἰδοὺ καὶ εἰς περίεργος διάλογος, τὸν ὅποιον χθὲς ἤκούσαμεν, παρὰ μακαρίων ἀνθρώπων ἐν μέσαις Ἀθήναις, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ὑπνοβατούντων, ζώντων δὲ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐν Ἀφγανιστάν:

— Γιατί γίνεται σήμερον ἐκλογὴ;

— Γιὰ τὸ Ράλλη.

— Γιὰ ποῖον Ράλλη; δὲν εἶναι βουλευτὴς αὐτός;

— Μπᾶ! αὐτὸς πέθανε! δὲν ἦσαν αἱ περασμένες ἐς τὸ μνημόσυνο ποῦ ἔκαναν; ἦταν καὶ ὁ Σούτσος.

— Ὁχι βρέ· εἶπε προσελθὼν τρίτος· ζῇ ὁ Ράλλη.

— γίνεται ἐκλογὴ γι' αὐτὸν, γιὰ νὰ τὸν βγάλουν ὁ

Καὶ ὁ διάλογος ἐλύθη ἐν σοβαρότητι.

Γράφουσιν ἐκ Τρικκέρων.

Διευθύνει προσωρινῶς τὸ ἐνταῦθα ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου διατελῶν Βιρηνόδεικακὸς γραμματεὺς κ. Γεώργ. Δ. Κοκκορός, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ πάντων ὅτι οὐδέποτε παρετηρήθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖόν μας τόση τάξις καὶ κανονικότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅση ἤδη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωρ. Δ. Κοκκοροῦ ὅστις μετὰ τῶν ἄλλων προτερημάτων του κέκτηται σπανίαν εὐγένειαν χαρακτῆρος, καὶ γλυκύτητα συμπεριφορᾶς. Τῷ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστήσεις ὁλοκλήρου τῆς κωμοπόλεως ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ παρατηροῦμεν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ, ὅτι ἄριστα θὰ ἐπραττεν ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων, ἐὰν διετῆρει αὐτὸν ὡς τοιοῦτον καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς φυτῶριον τῶν διαδόχων του τῆς ἐνταῦθα ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ὁ Μακεδονικὸς Σύλλογος συνεδρίασεν ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι. Προσωρινὸν αὐτοῦ πρόεδρον ἐξελέξατο τὸν κ. Δάνον, ὅπως οὕτω συντακτικώτερον προβῇ εἰς τὰς ἐργασίας του.

Περὶ τὰ μέσα τρέχοντος ἐν Καλάμαις κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀγίων Ἀποστόλων ὁ Σπ. Μπουντούρης ἢ Παπαγιάννης ἐτραυμάτισε δι' ἐγχειριδίου τὸν Π. Λανδρινὸν καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν.

Χθὲς μεταβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀγριάνῃν οἱ Παναγιώτης Σπυριδιόλιας καὶ Κωνσταντῖνος Ψυχόμενος ὁ πρῶτος γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ ἐτέρου, καὶ ἐρίσαντες διὰ μηδαμινὴν αἰτίαν πλησίον τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Εὐρώτα, ἐφονεύθησαν ἀμρότεροι ἀμοιβαίως δι' ἐγχειριδίου, ἐκπνεύσαντες αὐθωρεί.